

Forhandling

Else Winther Andersen (V):

Ja, nu er vi ved målstregen for det her beslutningsforslag, og vi er jo havnet i en situation med to næsten lige store grupper, der er for og imod.

Det her beslutningsforslag ville ellers være en meget stor hjælp til planlægningen ude i kommunerne, specielt under budgetforhandlingerne, så man ikke skal sidde og lave nogle hovsabels beslutninger vedrørende udbudspolitik.

Forslaget lægger også behørigt op til, at der bliver specielle klausuler, og at man også prøver at se på arbejdsmiljøet.

Der er mange hjørner, som i god ro og orden kunne belyses ude i kommunerne, når de ikke var hårdt trængt som under budgetforhandlingerne, men det har regeringen ikke ønsket at deltage i. Det er, ligesom når vi taler om noget, der ligner udlicitering, hvor man slår bak, selv om man her kunne være med til at lave en god arbejdsdag. Jeg synes, det er dybt beklageligt.

Vi ser jo, at regeringens ministre laver den ene rapport efter den anden, hvoraf det fremgår, at det kan være et godt arbejdsredskab for kommunerne, men lige så snart vi nærmer os målstregen her, så siger Socialdemokratiet nej.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal bare sige, at vi har drøftet det her både under førstebehandlingen og under udvalgsbehandlingen.

For Socialdemokratiet er det klart nok: Vi ønsker ikke at pålægge kommunerne yderligere pligter på det her område.

Den vejledning, som bliver efterlyst, kommer, og det står også i betænkningen. Med det arbejde, der bliver afsluttet i udvalget, i det såkaldte ABS-udvalg, kan enhver kommune, der ønsker at lave en eller anden form for udlicitering eller udbud, gå ind og se, hvilke forhold den bør overveje skal indgå i udbudet eller ikke indgå i udbudet.

Man kan altså sige, at i virkeligheden er det beslutningsforslag, som vi her behandler, helt overflødigt, bortset fra det ene punkt, at det pålægger kommunerne en yderligere pligt, og det er der ingen grund til.

Kim Behnke (UP):

Konkurrenceregørelse 2001 er netop udkommet, og i det nummer af ugebladet Mandag

Morgen, der udkom for 2 dage siden, var der et grundigt referat.

Det er beskæmmende læsning: Kommunerne køber ydelser hos hinanden for 3 mia. kr. om året, og ved de handler overtrædes konkurrencelovgivningen groft, men der er ingen, der griber ind.

Erhvervsministeren, finansministeren, økonomiministeren, alle har travlt med at skælde ud på forskellige private erhverv, som laver prisaf-taler og forhindrer ordentlig konkurrence i Danmark osv. Men kommunerne må gerne handle med hinanden for 3 mia. kr. om året, hvor der i næsten 60 pct. af de aftaler, der bliver indgået, ikke er tale om ægte prisdannelse. Der er tale om, at hvis den kommune, som jeg bor i, løser opgaver for nabokommunen, så må jeg som skatteyder betale differencen, fordi man underbyder de private håndværkere.

De private håndværkere har ikke en chance, når man i kommunerne »glemmer« at medtage omkostninger til lokaler, til administration, til personale osv. Det glemmer man at tage med i konkurrencen, for som de siger: Nå ja, men vi har jo folk ansat alligevel, vi har jo maskinerne alligevel, vi har jo lokalerne alligevel. Og så går man ud og underbyder i konkurrencen med de lokale håndværkere, ved at kommunerne laver opgaver for hinanden.

Det er en skændsel, at regeringen her er totalt passiv, men når man et eller andet sted beregner, at den sidste kvarte øre ikke er i konkurrence i et eller andet erhverv, så er der bål og brand, så er der avisoverskrifter, der er hele tillæg, hvor regeringen viser pondus, og nu skal den nok gøre noget ved det forbandede erhvervsliv, der ikke kan søge for fri konkurrence i Danmark.

Finansministeren er til stede, og jeg håber, at finansministeren bruger de aktuelle forhandlinger med kommunerne til at få præciseret, at kommunerne også skal overholde dansk lovgivning. Når vi har en konkurrencelovgivning, som oven i købet er hjemlet i EU-regler, så skal kommunerne også overholde den og ikke være hamrende ligeglade.

Hvis ministeren er den mindste smule i tvivl om, at det, jeg siger her, er korrekt, så læs »Konkurrenceregørelse 2001«. Der er et helt kapitel, et meget sort kapitel i dansk historie, om, hvordan kommunerne er fuldstændig ligeglade, og hvor borgmestrene er mere optaget af og kan prale på de årlige middage om alle de opgaver, man har hugget i nabokommunerne.